

بررسی تأثیر سویه‌های بهینه‌سازی شده تریکودرما بر فرآیند گلدهی و عملکرد گیاه لوبیا

نگین اصلاحی^۱، مژگان کوثری^{۲*}، مصطفی مطلبی^{۳#}، محمدرضا زمانی^۴ و سپیده اکبری^۵

۱- دانشجوی دکتری، بخش بیوتکنولوژی گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست‌فناوری، تهران

۲- استادیار، بخش بیوتکنولوژی میکروبی، پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، کرج

۳- استاد، بخش بیوتکنولوژی گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست‌فناوری، تهران

۴- استاد، بخش بیوتکنولوژی گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست‌فناوری، تهران

۵- کارشناس ارشد، بخش بیوتکنولوژی میکروبی، پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، کرج

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۲/۱۸ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۲۷)

چکیده

انتقال از فاز رویشی به فاز زایشی در گیاهان مهم‌ترین رویداد در تولید و نوآوری‌های ژنتیکی است، این پدیده در گیاهان عالی تحت تأثیر بسیاری از عوامل ژنتیکی و محیطی می‌باشد. مطالعات نشان می‌دهند که یکی از عوامل محیطی تأثیرگذار در فرآیند رشد زایشی و گلدهی گیاهان، گونه‌های قارچ تریکودرما هستند که به فراوانی در خاک وجود دارند. این مطالعه به منظور ارزیابی توانایی دو سویه *Trichoderma harzianum* نو ترکیب حاوی کیتیناز کایمر ۴۲ (حاوی دمین ChBD) و سویه وحشی به منظور تأثیر بر گلدهی و بهبود عملکرد لوبیا در شرایط گلخانه‌ای انجام شد. بدین منظور، پارامترهای مؤثر در گلدهی مانند تعداد گل، زمان گلدهی و پارامترهای مؤثر در عملکرد، اندازه‌گیری گردید. هم‌چنین بیان برخی ژن‌های مربوط به گلدهی از جمله *FT* و *SOC1* با استفاده از تکنیک Real-time PCR مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که گیاهان تیمار یافته با سویه‌های نو ترکیب افزایش معنی‌داری در تعداد گل و نیز گلدهی زودتر نسبت به والد وحشی و گیاهان کنترل داشتند. هم‌چنین گیاهان تیمار یافته با سویه‌های نو ترکیب تفاوت معنی‌داری در تعداد و وزن غلاف نسبت به گیاهان تیمار یافته با سویه وحشی تریکودرما و گیاهان بدون تیمار نشان دادند. علاوه بر این، گیاهان تحت تیمار با سویه T13، سطوح بیشتر بیان *FT* و *SOC1* را به ترتیب به میزان ۳/۴۲ و ۳/۴۱ برابر نسبت به سایر تیمارها و گیاه کنترل نشان دادند. در نهایت، سویه نو ترکیب T13 با تأثیر بر میزان گلدهی و به دنبال آن افزایش عملکرد گیاه در مقایسه با سایر سویه‌ها، عملکرد بهتری نشان داد.

واژگان کلیدی: ژن کیتیناز کایمر، سویه‌های نو ترکیب، عملکرد، گلدهی، لوبیا، Real-time PCR

* نویسنده مسئول مشترک، آدرس پست الکترونیکی: kowsari@abrii.ac.ir

نویسنده مسئول مشترک، آدرس پست الکترونیکی: motalebi@nigeb.ac.ir

مقدمه

لوبیای سبز (*Phaseolus vulgaris*) منبع مهمی از پروتئین‌ها، ویتامین‌ها، مواد معدنی، فیبرها و ترکیبات فنلی با خاصیت آنتی‌اکسیدانی و نیز کربوهیدرات‌های غنی از آهن می‌باشد (Pereira et al., 2014). ارزش بیولوژیک پروتئین لوبیا به سبب دارا بودن مقادیر بالایی از اسیدهای آمینه‌ی ضروری بالا بوده و با داشتن ۲۲ درصد پروتئین نقش مهمی در تأمین مواد پروتئینی مورد نیاز انسان دارد، به‌طوری‌که این میزان پروتئین ۲ تا ۳ برابر پروتئین غلات است. پروتئین‌های لوبیا عمدتاً از آلبومین‌ها (۱۰-۲۰ درصد)، گلوبولین (۷۹ درصد) و گلوتلین‌ها (۱۰-۲۰ درصد) تشکیل شده است (Barampama and Simard, 1993)، لذا افزایش عملکرد گیاه در واحد سطح بسیار حائز اهمیت است. امروزه برای تغذیه گیاهان مقدار زیادی کودهای شیمیایی نیتروژنه و فسفات مصرف می‌شود که علاوه بر تخریب محیط‌زیست خطرات زیادی برای انسان‌ها دارد. در این راستا کودهای زیستی با تأمین عناصر غذایی برای گیاهان نقش مهمی را در کشاورزی پایدار ایفا می‌کنند (Kaewchai et al., 2010). از میان کودهای زیستی، گونه‌های تریکودرما بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند. تریکودرما قارچی خاکزی، غیربیماری‌زا، همزیست با ریشه گیاهان است و به دلیل تنوع متابولیسمی و قدرت رقابتی بالا در بیشتر مناطق از موجودات غالب مایکوفلور خاک بوده و به آسانی تکثیر می‌شود (Kaewchai et al., 2010). ترشح آنزیم‌های مختلف خارج سلولی در خاک، توان بالای کلونیزاسیون فراریشه، قدرت همزیستی در ریشه، توان اسپورزایی زیاد، تحمل به شوری و سایر ترکیبات موجود در محیط خاک و ریشه و نیز افزایش انحلال عناصری مانند فسفر و پتاسیم از خصوصیات مهم گونه‌های مختلف جنس تریکودرما به حساب می‌آیند (Altomare et al., 1999; Harman et al., 2004). این قارچ با نفوذ به درون ریشه و برقراری رابطه اندوفیتی با ریشه گیاه سبب تغییر پروفایل بیان ژن گیاه گردیده و به این روش موجب تغییر متابولیسم

گیاه می‌گردد (Pereira et al., 2014; Harman et al., 2004; Mayo et al., 2015). این گونه‌ها علاوه بر تأثیر بر رشد رویشی گیاهان در افزایش رشد زایشی از جمله افزایش گلدهی نیز مؤثر می‌باشند (Baker, 1989; Calvet et al., 1993; Chang et al., 1986; Ousley et al., 1994). به‌طوری‌که تیمار تریکودرما موجب تسریع گلدهی و افزایش تعداد گل در هر مترمربع نسبت به گیاهان کنترل می‌گردد (Baker, 1989). امروزه تکنولوژی مهندسی ژنتیک به‌طور گسترده‌ای جهت دستیابی به سویه‌های جدید تریکودرما با راندمان بالا در برنامه‌های کاربردی کشاورزی پایدار اهمیت یافته است. بدین منظور، کوثری و همکاران (Kowsari et al., 2014a) با انتقال ژن کیتیناز کایمر حاوی دمین باندشونده به کیتین به قارچ *T. harzianum* چندین سویه‌ی نو ترکیب تریکودرما تولید کردند. هدف از این پژوهش بررسی تأثیر سویه‌های نو ترکیب تریکودرما (T13 و T15) بر رشد زایشی و عملکرد گیاه لوبیا و بیان برخی ژن‌های درگیر در گلدهی و مقایسه آن‌ها با والد وحشی بود.

مواد و روش‌ها

سویه‌های قارچ تریکودرما: سه سویه‌ی *T. harzianum* شامل سویه‌ی وحشی (Tw) و سویه‌های نو ترکیب (T13 و T15) تولید شده توسط کوثری و همکاران (Kowsari et al., 2014a) مورد استفاده قرار گرفتند (جدول ۱). این سویه‌ها در محیط PDA کشت و به مدت ۱ هفته در دمای ۲۷ درجه سانتی‌گراد در تاریکی نگهداری شدند. سپس به‌منظور اسپورزایی طبق پروتکل Bastakoti و همکاران (Bastakoti et al., 2017) در شرایط نور قرار گرفتند.

تهیه اینوکولوم قارچ تریکودرما: اینوکولوم سویه‌های قارچ تریکودرما به‌طور جداگانه بر روی بستر سیوس برنج و گندم با نسبت ۳:۱ تهیه گردید و ۴ روز قبل از کاشت با نسبت ۱ درصد به خاک گلدان‌ها اضافه گردید، به‌طوری‌که در یک سوم بالای گلدان‌ها قرار گرفت (Pugliese et al., 2008).

آمریکا) تیمار شد و cDNA طبق پروتکل کیت شرکت Vivantis مالزی سنتز شد.

شرایط Real-time PCR و آنالیز نتایج: بیان ژن‌های دخیل در گلدهی در گیاهان تیمار شده با سویه‌های تریکودرما و غیرتیمار شده با استفاده از تکنیک Real-time PCR مورد بررسی قرار گرفت. آغازگرهای اختصاصی دو ژن مرتبط با گلدهی با استفاده از نرم‌افزار Primer Quest طراحی شدند (جدول ۲). ژن *PvEF1 (Elongation Factor 1)* به‌عنوان کنترل داخلی برای مقایسه‌ی آنالیز ژن‌های گلدهی مورد استفاده قرار گرفت (Mayo et al., 2015). هر واکنش با سه تکرار بیولوژیک و سه تکرار تکنیکی آماده گردید و آنالیز نتایج با نرم‌افزار REST 2009 (Pfaffl et al., 2002) انجام شد. برای هر جفت آغازگر منحنی استاندارد با غلظت‌های مختلف cDNA (۱۰، ۲۰، ۴۰، ۸۰، ۱۶۰ و ۳۲۰ نانوگرم) جهت تعیین کارایی PCR ترسیم شد.

بررسی تأثیر سویه‌های تریکودرما بر عملکرد گیاه لوبیا: در پایان مرحله رشد، پارامترهای عملکردی شامل تعداد غلاف در هر گیاه، وزن غلاف و تعداد دانه در هر غلاف اندازه‌گیری شد.

آنالیزهای آماری: نتایج حاصل از پارامترهای گلدهی و عملکرد با نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ آنالیز گردید. میانگین‌ها در سطح ۰/۰۵ با آزمون دانکن مقایسه شدند.

نتایج و بحث

تأثیر سویه‌های نو ترکیب و وحشی تریکودرما بر فاکتورهای گلدهی و عملکرد گیاه: نتایج (جدول ۳) نشان داد که گیاهان تیمار شده با سویه‌های تریکودرما به‌خصوص سویه‌های نو ترکیب زودتر نسبت به گیاه کنترل وارد فاز زایشی شدند، به‌طوری‌که اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ بین تیمارها مشاهده گردید. در مورد تعداد گل در هر گیاه به‌طور متوسط، گیاهان تیمار شده با سویه‌های نو ترکیب افزایش معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ نسبت به گیاهان تیمار شده با سویه وحشی و کنترل نشان دادند (جدول ۳)،

مواد گیاهی: بذور لوبیا رقم گلی تهیه شده از ایستگاه تحقیقاتی خمین با هیپوکلریت ۱ درصد به مدت ۱ دقیقه ضدعفونی و چندین بار به‌دقت با آب دو بار تقطیر استریل شستشو شدند. سپس با سوسپانسیون اسپور (1×10^6) اسپور در یک میلی‌لیتر) سویه‌های تریکودرما به مدت ۱ ساعت در انکوباتور شیکردار انکوبه گردیدند.

تیمارهای گلخانه‌ای و طراحی آزمایش: آزمایش‌های گلخانه‌ای طی دوره‌ی رشدی لوبیا در تابستان سال ۱۳۹۷ در پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران (کرج) انجام شد. بذور به تعداد ۵ عدد در هریک از گلدان‌های حاوی خاک غیراستریل و اینوکولوم تریکودرما کشت گردید. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی شامل ۴ تیمار با ۳ تکرار (هر تکرار شامل سه گلدان) طراحی گردید. تیمارها شامل: ۱- گیاه کنترل (بدون تیمار تریکودرما)، ۲- گیاه تیمار شده با سویه نو ترکیب T13 (T13)، ۳- گیاه تیمار شده با سویه نو ترکیب T15 (T15) و ۴- گیاه تیمار شده با سویه وحشی تریکودرما (Tw) بودند.

بررسی تأثیر سویه‌های تریکودرما بر گلدهی: تیمارهای مورد آزمایش از نظر زمان گلدهی و تعداد گل در هر گیاه مورد بررسی قرار گرفتند. هم‌چنین به‌منظور بررسی بیان ژن‌های دخیل در گلدهی (*FT* و *SOC1*) تعداد ۳ برگ از هر تکرار تیمار در زمان گلدهی جمع‌آوری و به فریزر -۸۰ منتقل گردید.

استخراج RNA و سنتز cDNA: به‌منظور بررسی بیان ژن‌های گلدهی، RNA کل برگ با استفاده از بافر استخراج ترایزول طبق پروتکل تهیه شده توسط کمپانی اینویترژن آمریکا استخراج گردید. سپس کمیت و کیفیت آن به‌وسیله دستگاه نانودراپ (IMPLEN-آلمان) در طیف جذبی ۲۶۰/۲۸۰ و بر روی ژل آگارز ۱/۵ درصد الکتروفورز بررسی شد. پس از اطمینان از کیفیت RNA استخراج شده، حدود ۱ میکروگرم از آن با آنزیم DNase I (شرکت پرومگا

1- Flowering Locus T

2- Suppressor of Overexpression of CO 1

جدول ۱- سویه‌های تریکودرما استفاده شده در این پژوهش

سویه	کد کلکسیون میکروبی پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران (ABRII)	جنس و گونه
Strain	Microbial collection code of agricultural biotechnology research institute of Iran (ABRII)	Genus and species
Wild type (Tw)	ABRII 10156	<i>Trichoderma harzianum</i>
E(18-10)13 (T130)	ABRII 10154	<i>Trichoderma harzianum</i>
E(18-10)15 (T15)	ABRII 10155	<i>Trichoderma harzianum</i>

جدول ۲- آغازگرهای مورد استفاده در این پژوهش جهت بررسی بیان ژن‌های درگیر در گلدهی گیاه لوبیا

Table 2. List of designed primers used in this study for real-time PCR analysis of bean flowering-related genes

شماره دسترسی در بانک ژن	ژن	توالی آغازگر ۵' - ۳'	نام آغازگر
GenBank accession number	Gene	Primer sequence 5' - 3'	Primer name
XM_007152257	<i>FT</i>	CTCCAAGTCCTAGTGATCC ACTCTCATAGCCCATAACC	FT-F FT-R
XM_007139904	<i>SOC1</i>	TGTGAGCAGTATGGTATCC CAACTAGACCTAGGTAGTCC	SOC1-F SOC1-R
XM-007151531	<i>EF1</i>	GATCGGAAATGGCTATGC CCTTCTCGATCTCCTTACC	PvEF1-F PvEF1-R

جدول ۳- تأثیر سویه‌های مختلف تریکودرما بر گلدهی و فاکتورهای مؤثر در عملکرد گیاه لوبیا

Table 3. Effect of different *Trichoderma* strains on flowering and effective factors on bean yield

میانگین تعداد دانه	میانگین وزن	میانگین تعداد	میانگین	زمان	تیمار
در هر غلاف	غلاف (گرم)	غلاف	تعداد گل	گلدهی	Treatment
Average number of seeds per pod	Average pod weight (gr)	Average pod number	Average flower number	Flowering time (day after sowing)	
4.6 ^b	1.66 ^c	3.6 ^c	4.3 ^c	83 ^a	لوبیا (Bean)
5.3 ^a	3.5 ^a	5.3 ^a	12.3 ^a	70 ^d	T13 + لوبیا (Bean + T13)
5.3 ^a	2.4 ^b	4 ^b	8.3 ^b	73 ^c	T15 + لوبیا (Bean + T15)
4.6 ^b	1.88 ^c	3.3 ^c	5 ^c	79 ^b	Tw + لوبیا (Bean + Tw)

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف متفاوت هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد تفاوت معنی‌دار دارند.

In each column, averages with different letters differ significantly according to the Duncan multiple-range test at the 5% probability level.

اختلاف معنی‌داری میان گیاهان تیمار شده با سویه‌های نوترکیب نسبت به گیاهان تیمار شده با سویه وحشی و گیاهان کنترل مشاهده شد.

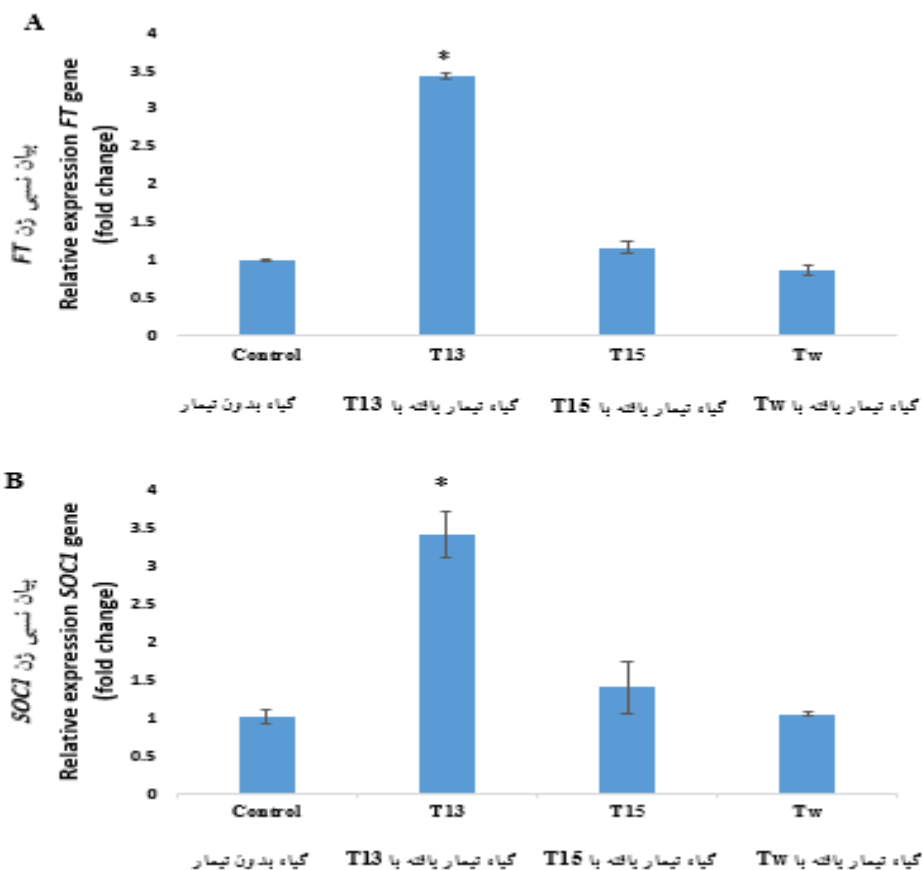
تأثیر سویه‌های نوترکیب و وحشی تریکودرما بر بیان ژن‌های دخیل در گلدهی: نتایج (شکل ۱) نشان داد که بیان ژن‌های *FT* و *SOC1* در تیمار T13 به ترتیب به میزان ۳/۴۲ و ۳/۴۱ برابر و با اختلاف معنی‌دار نسبت به گیاه بدون تیمار افزایش یافت. در تیمار T15 اگرچه بیان نسبت به کنترل به میزان کمی افزایش یافت (۱/۱۶ و ۱/۳۹ به ترتیب برای ژن *FT* و *SOC1*) اما اختلاف معنی‌دار نبود، در تیمار

همچنین افزایش معنی‌داری در گیاهان تیمار شده با T13 نسبت به T15 مشاهده گردید. از نظر فاکتورهای مؤثر در عملکرد، تیمارهای T13 و T15 به ترتیب افزایش معنی‌دار ۶۰ و ۲۱ درصد در تعداد غلاف نسبت به تیمار Tw نشان دادند؛ ولی بین تیمار Tw و کنترل اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. در مورد میانگین وزن غلاف نیز افزایش معنی‌داری بین گیاهان تیمار شده با سویه‌های نوترکیب نسبت به گیاهان تیمار شده با Tw و کنترل وجود داشت. گیاهان تیمار شده با Tw و گیاهان کنترل اختلاف معنی‌داری نشان ندادند. در مورد میانگین تعداد دانه در هر غلاف

محصول و بهره‌وری خواهد شد (Ousley *et al.*, 1994). تسریع گلدهی در گیاهان می‌تواند به افزایش عملکرد در طول دوره رشد منجر شود، نتایج نشان داد که گیاهان تیمار شده با سویه‌های نو ترکیب نسبت به گیاهان تیمار شده با Tw و گیاهان بدون تیمار زودتر وارد فاز زایشی شدند. از سوی دیگر تیمار لوبیا با این سویه‌ها سبب افزایش تعداد گل در واحد سطح گردید، به‌طوری‌که تعداد گل در گیاهان تیمار شده با T13 و T15 به‌ترتیب ۱۸۶ و ۹۳ درصد نسبت به گیاه کنترل افزایش یافت. این نتایج با مطالعات سایر پژوهشگران در مورد تأثیر تریکودرما بر گلدهی مطابقت داشت (Qusley *et al.*, 1994; Sisodia *et al.*, 2018).

Tw نیز بیان ژن *FT* و *SOC1* به‌ترتیب به میزان ۰/۸۶ و ۱/۰۴ بدون اختلاف معنی‌دار در مقایسه با گیاه کنترل مشاهده شد.

تاکنون نقش گونه‌های مختلف تریکودرما بر رشد زایشی گیاهانی نظیر لوبیا، گل اطلسی، گل همیشه‌بهار، خرفه، گل شمعدانی و قدومه به اثبات رسیده است (Baker 1989; Calvet *et al.*, 1993; Chang *et al.*, 1986; Ousley *et al.*, 1994). تیمار تریکودرما در این گیاهان موجب تسریع گلدهی و افزایش تعداد گل در هر مترمربع نسبت به گیاهان کنترل گردید که این مسئله در گیاهان مهم در تجارت گل بسیار حائز اهمیت بوده و سبب افزایش درآمد می‌گردد، از سوی دیگر در گیاهان دانه‌دار نیز سبب افزایش عملکرد

شکل ۱- بررسی بیان نسبی ژن‌های *FT* (A) و *SOC1* (B) در گیاه لوبیا تیمار شده با سویه‌های نو ترکیب (T13، T15) و سویه وحشی (Tw) در مقایسه با گیاه کنترل (گیاه بدون تیمار)

Figure 1. Relative expression analysis of *FT* (A) and *SOC1* (B) genes in bean plants treated with recombinant strains (T13, T15) and *Trichoderma* wild type strain (Tw) compared with control plants (non-treated plants). *: Indicate significant differences ($P \leq 0.05$). The bars indicate standard error.

به‌طوری‌که در گیاهان تیمار یافته با T13 افزایش معنی‌داری در بیان هر دو مشاهده گردید که این یافته نیز نشان دهنده تأثیر مثبت این سویه بر مکانیسم‌های گلدهی در گیاه لوبیا بود. در مطالعات پیشین در مورد اثر سویه‌های نوترکیب نامبرده بر رشد رویشی گیاه لوبیا، تأثیر بیشتر سویه T13 در فعالیت بیوفرتیلاژی مشاهده گردید. از آنجایی‌که این سویه‌ها والد مشترک دارند، شاید اختلاف در فعالیت آن‌ها را بتوان به تعداد نسخه ژن منتقل شده و ناحیه قرارگیری ژن در ژنوم قارچ نسبت داد و این امر مستلزم توالی‌یابی کل ژنوم این سویه‌ها بوده که تاکنون انجام نشده است.

با توجه به نتایج به‌دست آمده، استفاده از سویه‌های نوترکیب تریکودرما در این مطالعه، سبب افزایش رشد زایشی لوبیا گردید که توانست ضمن بهبود ویژگی‌های رشدی، افزایش عملکرد را نیز در پی داشته باشد. اگرچه میانکنش گونه‌های مختلف تریکودرما با گیاهان، تحت تأثیر گونه‌های مختلف گیاهی و شرایط رشدی گیاه می‌باشد، به‌طوری‌که نتایج یکسان در گیاهان مختلف مشاهده نمی‌شود. با این وجود سویه نوترکیب T13 که در مطالعات پیشین به‌عنوان یک عامل افزایش دهنده رشد شناخته شده بود، در این مطالعه نیز برتری خود را نسبت به سایر سویه‌های مورد مطالعه اثبات نمود. این گونه استنباط می‌شود که قارچ تریکودرما قادر است با تأثیر بر بیان ژن *FT* سبب تغییر برنامه رویشی به زایشی گیاهان تیمار شده گردد و موجب گلدهی زودرس در گیاهان تیمار شده نسبت به گیاهان بدون تیمار شود، به شرطی که قادر باشد در یک خاک آکنده از انواع میکروارگانیسم‌ها قارچ‌های رقیب را از میان برداشته و بتواند با گیاه زراعی کلونیزه شود که تریکودرمای نوترکیب T13 این پتانسیل را دارد.

فراوانی مشاهده شده را می‌توان به افزایش اندازه گیاه و افزایش تعداد شاخساره و جوانه نسبت داد. در مطالعات پیشین بر روی این سویه‌ها، اثبات گردید که سویه‌های نوترکیب به‌دلیل داشتن توان رقابتی بالا در فلور میکروبی خاک (به‌واسطه داشتن کیتیناز قوی‌تر) و نیز بهبود جذب آب و عناصر موجبات افزایش رشد گیاه را فراهم می‌آورند (Kowsari et al., 2014a,b). تعداد غلاف در تیمار T13، ۴۷ درصد نسبت به گیاهان بدون تیمار و وزن غلاف نیز در تیمارهای T13 و T15 به‌ترتیب ۱۱۰ و ۴۴ درصد نسبت به گیاهان بدون تیمار افزایش نشان داد، اما کاربرد سویه وحشی نتوانست تأثیر معنی‌داری بر عملکرد داشته باشد. این نتایج با مشاهدات تقوی‌قاسم‌خیلی و همکاران (Taghavi Ghasemkheyli et al., 2014) در مورد تأثیر تریکودرما بر عملکرد گندم و نیز مذهبی و همکاران (Mazhabi et al., 2011) مبنی بر تأثیر این قارچ بر افزایش جذب مواد غذایی و افزایش عملکرد گیاه سازگار بود.

ژن *FT* ژن کلیدی شروع گلدهی در پاسخ به فتوپریود بوده و توالی این ژن در بین گونه‌های گیاهی حفاظت‌شده است (Putterill, 2001; Endo et al., 2005; Yan et al., 2006). این ژن به‌طور اختصاصی در برگ‌ها به‌وسیله‌ی ژن *CO* (*CONSTANT*) در مسیر فتوپریود بیان می‌شود و پروتئین آن از طریق آوند آبکش به‌سمت رأس ساقه حرکت می‌کند و سبب تغییر برنامه رشد رویشی به زایشی در گیاه خواهد شد (Adrian et al., 2010). ژن *SOC1* از اعضای خانواده ژنی جعبه MADS بوده که در نهاندانگان تک‌لپه و دولپه حفاظت‌شده است و در برگ‌ها بیان می‌شود. این ژن در جهت القاء گلدهی به‌دنبال فعال شدن ژن *FT* فعالیت می‌کند (Liu et al., 2007, 2009; Melzer et al., 2008). در این مطالعه، نتایج بیان این دو ژن با هم هم‌سو بود،

References

- Adrian, J., Farrona, S., Reimer, J.J., Albani, M.C., Coupland, G. and Turck, F. (2010). Cis-Regulatory elements and chromatin state coordinately control temporal and spatial expression of flowering locus *t* in *Arabidopsis*. *Plant Cell*, 22:1425-1440.
- Altomare, C., Norvell, W.A., Björkman, T. and Harman, G.E. (1999). Solubilization of phosphates and micronutrients by the plant-growth-promoting and biocontrol fungus *Trichoderma harzianum* Rifai 1295-22. *Applied and Environmental Microbiology*, 65: 2926-2933.
- Baker, R. (1989). Improved *Trichoderma* spp., for promoting crop productivity. *Trends in Biotechnology*, 7: 34-38.

- Barampama, Z. and Simard, R.E.** (1993). Nutrient composition, protein quality and antinutritional factors of some varieties of dry beans (*Phaseolus vulgaris*) grown in Burundi. *Food Chemistry*, **47**: 159-167.
- Bastakoti, S., Belbase, S., Manandhar, S. and Arival, C.** (2017). *Trichoderma* species as biocontrol agent against soil borne fungal pathogens. *Nepal Journal Biotechnology*, **5**: 39-45.
- Calvet, C., Pera, J. and Barea, J.M.** (1993). Growth response of marigold (*Tagetes erecta* L.) to inoculation with *Glomus mosseae*, *Trichoderma aureoviride* and *Pythium ultimum* in a peat-perlite mixture. *Plant Soil*, **148**: 1-6.
- Chang, C., Chang, Y., Baker, R., Kleifeld, O. and Cbet, I.** (1986). Increased growth of plants in the presence of the biological control agent *Trichoderma harzianum*. *Plant Disease*, **70**: 145-148.
- Endo, T., Shimada, T., Fujii, H., Kobayashi, Y., Araki, T. and Omura, M.** (2005). Ectopic expression of an FT homolog from Citrus confers an early flowering phenotype on trifoliate orange (*Poncirus trifoliata* L. Raf.). *Transgenic Research*, **14**: 703-712.
- Harman, G.E., Howell, C.R., Viterbo, A., Chet, I. and Lorito, M.** (2004). *Trichoderma* species-opportunistic, avirulent plant symbionts. *Nature Reviews Microbiology*, **2**: 43-56.
- Kaewchai, S., Soyong, K. and Hyde, K.D.** (2010) Mycofungicides and fungal biofertilizers. *Fungal Diversity*, **38**: 25-50.
- Kowsari, M., Motallebi, M. and Zamani, M.** (2014a). Protein engineering of chit42 towards improvement of chitinase and antifungal activities. *Current Microbial*, **68**: 495-502.
- Kowsari, M., Zamani, M. and Motallebi, M.** (2014b). Overexpression of chimeric chitinase42 enhances the antifungal activity of *Trichoderma harzianum* against *Fusarium graminearum*. *Mycologia Iranica*, **3**: 15-23.
- Liu, C., Xi, W.Y., Shen, L.S., Tan, C.P. and Yu, H.** (2009). Regulation of floral patterning by flowering time genes. *Development Cell*, **16**: 711-722.
- Liu, C., Zhou, J., Bracha-Drori, K., Yalovsky, S., Ito, T. and Yu, H.** (2007). Specification of *Arabidopsis* floral meristem identity by repression of flowering time genes. *Development*, **134**: 1901-1910.
- Mayo, S., Gutiérrez, S., Malmierca, M.G., Lorenzana, A., Campelo, M.P., Hermosa, R. and Casquero, P.A.** (2015). Influence of *Rhizoctonia solani* and *Trichoderma* spp., in growth of bean (*Phaseolus vulgaris* L.) and in the induction of plant defense-related genes. *Frontiers in Plant Science*, **6**: 685: 1-11.
- Mazhabi, M., Nemati, H., Rouhani, H., Tehranifar, A., Moghadam, E.M., Kaveh, H. and Rezaee, A.** (2011). The effect of *Trichoderma* on polianthes qualitative and quantitative properties. *The Journal of Animal and Plant Sciences*, **21**: 617-621 (In Persian).
- Melzer, S., Lens, F., Gennen, J., Vanneste, S., Rohde, A. and Beeckman, T.** (2008). Flowering-time genes modulate meristem determinacy and growth form in *Arabidopsis thaliana*. *Nature Genetics*, **40**: 1489-1492.
- Ousley, M.A., Lynch, J.M. and Whipps, J.M.** (1994). The effects of addition of *Trichoderma* inocula on flowering and shoot growth of bedding plants. *Scientia Horticulturae*, **59**: 147-155.
- Pereira, J.L., Queiroz, R.M., Charneau, S.O., Felix, C.R., Ricart, C.A., da Silva, F.L., Steindorff, A.S., Ulhoa, C.J. and Noronha, E.F.** (2014). Analysis of *Phaseolus vulgaris* response to its association with *Trichoderma harzianum* (ALL-42) in the presence or absence of the phytopathogenic fungi *Rhizoctonia solani* and *Fusarium solani*. *PLoS One*, **9**: e98234.
- Pfaffl, M.W., Horgan, G.W. and Dempfle, L.** (2002). Relative expression software tool (REST©) for group-wise comparison and statistical analysis of relative expression results in real-time PCR. *Nucleic Acids Research*, **30**: e36-e36.
- Pugliese, M., Liu, B.P., Gullino, M.L. and Garibaldi, A.** (2008). Selection of antagonists from compost to control soil-borne pathogens. *Journal of Plant Disease Protection*, **115**: 220-228.
- Putterill, J.** (2001). Flowering in time: genes controlling photoperiodic flowering in *Arabidopsis*. *Philosophical Transactions of the Royal Society of London Series B Biological Sciences*, **356**: 1761-1767.
- Sisodia, A., Pal, A. and Singh, A.K.** (2018). Varietal response and effect of *Trichoderma* on flowering in gladiolus. *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry*, **7**: 3658-3660.
- Taghavi Ghasemkhili, F., Pirdashti, H., Tajik Ghanbari, M.A. and Bahmanyar, M.A.** (2014). Effect of *Trichoderma harzianum* on wheat (*Triticum aestivum* L.) grain yield under different levels of cadmium nitrate. *Iranian Journal of Field Crops Research*, **12(3)**: 454-462.
- Yan, L., Fu, D., Li, C., Blechl, A., Tranquilli, G., Bonafede, M., Sanchez, A., Valarik, M., Yasuda, S. and Dubcovsky, J.** (2006). The wheat and barley vernalization gene VRN3 is an orthologue of FT. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States*, **103**: 19581-19586.

Evaluation of Effect of Improved *Trichoderma* Inocula on Flowering and Crop Productivity of Bean

Negin Eslahi¹, Mojegan Kowsari^{2,*}, Mostafa Motallebi^{3,#}, Mohammad Reza Zamani⁴ and Sepideh Akbari⁵

- 1- Ph.D. Student, Department of Plant Biotechnology, National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology, Tehran, Iran
- 2- Assistant Professor, Department of Microbial Biotechnology, Agricultural Biotechnology Research Institute of Iran (ABRII), Agricultural Research, Education & Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran
- 3- Professor, Department of Plant Biotechnology, National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology, Tehran, Iran
- 4- Professor, Department of Plant Biotechnology, National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology, Tehran, Iran
- 5- M.Sc., Department of Microbial Biotechnology, Agricultural Biotechnology Research Institute of Iran (ABRII), Agricultural Research, Education & Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

(Received: March 9, 2019 – Accepted: June 17, 2019)

Abstract

The transition from the vegetative phase to reproductive phase is the most important event in production and genetic innovation. This phenomenon is influenced by many genetic and environmental factors in plants. According to studies carried out in this field, one of the environmental factors affects the reproductive and flowering process is *Trichoderma* species, which is abundant in soil. This study was carried out to evaluate the ability of two recombinant *Trichoderma harzianum* strains containing chimeric *chit 42* (with CHBD domain) and wild-type strain to promote common bean flowering and yield increase *in vivo* condition. To do this, flowering parameters such as a number of flowers, flowering time and effective parameters in yield were evaluated. Also, expression level of some flowering-related genes such as *FT* and *SOC1* were measured using real-time PCR. The results showed that the bean plants treated with recombinant strains had a significantly increased number of flowers and earlier flowering compared to the control and wild type *Trichoderma*. Also, plants treated with recombinant strains showed a significant difference in the number and weight of the pod compared to the plant treated with wild type strain and non-treated plants. In addition, the plants treated with T13 strain showed more expression levels of the *FT* and *SOC1* genes (with ratio of 3.42 and 3.41 fold respectively) compared to other treatments and control plant. Finally, T13 recombinant strain exhibited a better performance compared to the other strains through a positive effect on flowering and then increased the crop yield.

Keywords: Chimeric *chit 42* gene, Recombinant strains, Yield, Flowering, Bean, Real-time PCR

* Co-Corresponding Author, E-mail: kowsari@abrii.ac.ir

Co-Corresponding Author, E-mail: motallebi@nigeb.ac.ir